

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2018/842 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 30 май 2018 година****за задължителните годишни намаления на емисиите на парникови газове за държавите членки през периода 2021—2030 г., допринасящи за действията в областта на климата в изпълнение на задълженията, поети по Парижкото споразумение, и за изменение на Регламент (ЕС) № 525/2013****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 192, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) В заключенията си от 23—24 октомври 2014 г. относно рамката на политиката в областта на климата и енергетиката за 2030 г. Европейският съвет одобри задължителна цел за постигане към 2030 г. на най-малко 40-процентно намаление на вътрешните емисии на парникови газове от цялата икономика спрямо равнищата от 1990 г., като тази цел беше потвърдена в заключенията на Европейския съвет от 17—18 март 2016 г.
- (2) В заключенията на Европейския съвет от 23—24 октомври 2014 г. се заявява, че целта за намаление на емисиите с най-малко 40 % следва да бъде постигната колективно от Съюза при възможно най-голяма разходна ефективност, като намаленията в рамките на системата на Европейския съюз за търговия с емисии (СТЕ на ЕС), установена в Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾, и секторите извън СТЕ възлизат съответно на 43 % и 30 % до 2030 г. в сравнение с равнищата от 2005 г. Всички икономически сектори следва да допринесат за постигането на тези намаления на емисиите на парникови газове и всички държави членки следва да участват в тези усилия, като се намери баланс между съображенията за справедливост и солидарност. Методиката за определяне на националните цели за намаляване на емисиите за секторите извън СТЕ с всички елементи, прилагани в Решение № 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾, следва да продължи да се прилага до 2030 г., като усилията се разпределят на базата на относителния дял от brutния вътрешен продукт (БВП) на глава от населението. Всички държави членки следва да допринесат за цялостното намаление в Съюза към 2030 г., като целите са в диапазона от 0 % до – 40 % в сравнение с равнищата от 2005 г. Националните цели в рамките на групата от държави членки с БВП на глава от населението над средната стойност за Съюза следва да претърпят относителна корекция, така че да отразяват разходната ефективност по справедлив и балансиран начин. Постигането на тези намаления на емисиите на парникови газове следва да способства за повишаване на ефективността и за разгръщане на иновациите в икономиката на Съюза, и по-специално следва да насърчава подобренията, особено в секторите на сградния фонд, селското стопанство, управлението на отпадъците и транспорта, доколкото те попадат в обхвата на настоящия регламент.

⁽¹⁾ ОВ С 75, 10.3.2017 г., стр. 103.

⁽²⁾ ОВ С 272, 17.8.2017 г., стр. 36.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 17 април 2018 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 14 май 2018 г.

⁽⁴⁾ Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32).

⁽⁵⁾ Решение № 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно усилията на държавите членки за намаляване на техните емисии на парникови газове, необходими за изпълнение на ангажиментите на Общността за намаляване на емисиите на парникови газове до 2020 г. (ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 136).

- (3) Настоящият регламент е част от изпълнението на задълженията на Съюза по Парижкото споразумение ⁽¹⁾, прието по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (РКООНИК). Парижкото споразумение бе сключено от името на Съюза на 5 октомври 2016 г. с Решение (ЕС) 2016/1841 на Съвета ⁽²⁾. Задължението на Съюза за намаляване на емисиите на парникови газове от цялата икономика бе предвидено в планирания национално определен принос, представен с оглед на Парижкото споразумение от Съюза и неговите държави членки на Секретариата на РКООНИК на 6 март 2015 г. Парижкото споразумение влезе в сила на 4 ноември 2016 г. и с него се замени възприетият в рамките на Протокола от Киото от 1997 г. подход, чието прилагане ще бъде прекратено след 2020 г.
- (4) Парижкото споразумение, наред с другото, определя дългосрочна цел в съответствие с целта да се ограничи повишаването на температурата в световен мащаб значително под 2 °C над равнищата от прединдустриалния период, както и да се продължат усилията то да се задържи до 1,5 °C над прединдустриалните равнища. В него се подчертава и значението на адаптирането към неблагоприятните последици от изменението на климата и на съответствието между капиталовите потоци и целите за намаляване на емисиите на парникови газове и за постигане на развитие, устойчиво на климатичните изменения. Парижкото споразумение призовава и за постигане на баланс между антропогенните емисии по източници и поглъщанията по поглъщатели на парникови газове през втората половина на този век и приканва страните да предприемат действия за опазване и, при необходимост, за увеличаване на поглъщателите и резервоарите на парникови газове, включително горите.
- (5) В заключенията си от 29—30 октомври 2009 г. Европейският съвет изрази подкрепа за цел на Съюза за намаляване на емисиите на парникови газове до 2050 г. с 80—95 % в сравнение с равнищата от 1990 г. в рамките на необходимите намаления, които съгласно Междуправителствения комитет по изменение на климата (МКИК) трябва да се постигнат от развитите държави като група.
- (6) Национално определените приноси на страните по Парижкото споразумение трябва да отразяват възможно най-високо равнище на амбиция и да нарастват прогресивно във времето. Освен това страните по Парижкото споразумение следва да се стремят да изготвят и оповестят дългосрочни стратегии за развитие при ниски емисии на парникови газове, като вземат под внимание целите на Парижкото споразумение. В заключенията на Съвета от 13 октомври 2017 г. се отчита важната роля на дългосрочните цели и петгодишните цикли за преглед на изпълнението на Парижкото споразумение и се подчертават значението на дългосрочните стратегии за развитие при ниски емисии на парникови газове като политически инструмент за разработване на надеждни пътища за развитие и дългосрочните промени в политиката, необходими за постигане на целите на Парижкото споразумение.
- (7) Преходът към чиста енергия изисква промени в начина на инвестиране, както и стимули в целия спектър на политиките. Ключов приоритет на Съюза е създаването на устойчив енергиен съюз, който да осигурява на неговите граждани сигурно, трайно и конкурентоспособно снабдяване с енергия на достъпни цени. За постигането на тази цел е необходимо да продължат амбициозните действия в областта на климата съгласно настоящия регламент и да се постигне напредък по останалите аспекти на енергийния съюз, очертани в Съобщението на Комисията от 25 февруари 2015 г., озаглавено „Рамкова стратегия за устойчив енергиен съюз с ориентирана към бъдещето политика по въпросите на изменението на климата“.
- (8) Редица мерки на Съюза подобряват способността на държавите членки за спазване на ангажиментите им, свързани с климата, и са от съществено значение за постигане на необходимите намаления на емисиите на парникови газове в секторите, обхванати от настоящия регламент. Тези мерки включват законодателството относно флуорираните парникови газове, намалението на емисиите на CO₂ от пътни превозни средства, енергийната ефективност на сградите, енергията от възобновяеми източници и кръговата икономика, а също така инструментите за финансиране на Съюза, предназначени за инвестиции, свързани с климата.
- (9) В заключенията на Европейския съвет от 19—20 март 2015 г. е отбелязано, че Съюзът е поел ангажимент за изграждането на енергиен съюз с насочена към бъдещето политика в областта на климата въз основа на рамковата стратегия на Комисията, чиито пет измерения са тясно свързани и взаимно укрепващи се. Постигането на по-умерено енергийно потребление е едно от петте измерения на тази стратегия за енергиен съюз. Подобряването на енергийната ефективност може да доведе до значителни намаления на емисиите на парникови газове. Освен това то може да има ползи за околната среда и здравето, да подобри енергийната сигурност, да намали разходите за енергия на домакинствата и предприятията, да спомогне за облекчаване на енергийната бедност и да доведе до създаване на повече работни места и стопанска активност в цялата икономика. Мерките, които допринасят за усиленото въвеждане на енергоспестяващи технологии в сградния фонд, промишлеността и транспорта, биха могли да бъдат разходоефективен начин за подпомагане на държавите членки да постигнат целите си по настоящия регламент.

⁽¹⁾ Парижко споразумение (ОВ L 282, 19.10.2016 г., стр. 4).

⁽²⁾ Решение (ЕС) 2016/1841 на Съвета от 5 октомври 2016 г. за сключване, от името на Европейския съюз, на Парижкото споразумение, прието по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (ОВ L 282, 19.10.2016 г., стр. 1).

- (10) Внедряването и разработването на устойчиви и новаторски практики и технологии може да укрепят ролята на селскостопанския сектор във връзка със смекчаването на последиците от изменението на климата и адаптирането към него, по-специално чрез намаляване на емисиите на парникови газове и запазване и увеличаване на поглътителите и въглеродните запаси. За намаляването на въглеродния и екологичния отпечатък на селскостопанския сектор, като при това се запазват неговата производителност, капацитет за възстановяване и жизненост, е важно да се засилят действията за смекчаване на последиците от изменението на климата и адаптирането към него, както и финансирането за научни изследвания за разработването на устойчиви и новаторски практики и технологии и инвестициите в тях.
- (11) Селскостопанският сектор има пряко и значително въздействие върху биологичното разнообразие и екосистемите. Поради това е важно да се гарантира съгласуваност между целта на настоящия регламент и други политики и цели на Съюза, например общата селскостопанска политика и целите, свързани със стратегията за биологичното разнообразие, стратегията за горите и стратегията за търговската икономика.
- (12) На транспортния сектор се дължат близо една четвърт от емисиите на парникови газове на Съюза. Следователно е важно да се намалят емисиите на парникови газове и рисковете, свързани със зависимостта от изкопаеми горива в транспортния сектор, чрез всеобхватен подход за насърчаване и след 2020 г. на намаляването на емисиите на парникови газове и енергийната ефективност в транспорта, за електрически транспорт, преход към други видове транспорт, когато това представлява по-устойчивото решение, и за устойчиви възобновяеми източници на енергия в транспорта. Преходът към мобилност с ниски емисии като част от по-общия преход към безопасна и устойчива нисковъглеродна икономика може да бъде улеснен от въвеждането на подходящи условия и силни стимули, както и дългосрочни стратегии, които могат да засилят инвестициите.
- (13) Последиците от националните политики и политиките на Съюза и мерките за прилагане на настоящия регламент следва да се оценяват в съответствие със задълженията за мониторинг и докладване съгласно Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾.
- (14) Без да се засягат правомощията на бюджетния орган, методологията за интегриране на политиките, прилагана към многогодишната финансова рамка за 2014—2020 г., следва, когато е целесъобразно, да продължи да се прилага и да бъде подобрена, за да се отговори на предизвикателствата и потребностите от инвестиции, свързани с действията в областта на климата за периода след 2021 г. Финансирането на Съюза следва да съответства на целите на рамката на политиката на Съюза в областта на климата и енергетиката към 2030 г. и на дългосрочните цели, отразени в Парижкото споразумение, с цел да се гарантира ефективността на публичните разходи. Комисията следва да изготви доклад относно въздействието на финансирането на Съюза, предоставено от бюджета на Съюза или по друг начин съгласно правото на Съюза в областта на емисиите на парникови газове в секторите, попадащи в обхвата на настоящия регламент или на Директива 2003/87/ЕО.
- (15) В обхвата на настоящия регламент следва да бъдат включени емисиите на парникови газове от следните категории съгласно МКИК: енергетика, промишлени процеси и използване на продуктите, селско стопанство и отпадъци, определени съгласно Регламент (ЕС) № 525/2013, с изключение на емисиите на парникови газове от дейностите, изброени в приложение I към Директива 2003/87/ЕО.
- (16) Данните, които понастоящем се докладват в националните инвентаризации на парниковите газове, както и в националните регистри и в регистрите на Съюза, не са достатъчни, за да се определят на равнището на държавите членки емисиите на CO₂ от гражданското въздухоплаване в национален мащаб, които не попадат в обхвата на Директива 2003/87/ЕО. При приемането на задължения за докладване Съюзът следва да не налага на държавите членки или на малките и средните предприятия (МСП) тежест, която е несъразмерна с поставените цели. Емисиите на CO₂ от полети, които не попадат в обхвата на Директива 2003/87/ЕО, представляват само много малка част от общите емисии на парникови газове и създаването на система за докладване на тези емисии би представлявало неоправдана тежест, като се имат предвид съществуващите изисквания за сектора в по-широк смисъл съгласно Директива 2003/87/ЕО. Ето защо емисиите на CO₂ от категорията източници „1.А.3.А. гражданско въздухоплаване“ съгласно МКИК следва да се приемат за равни на нула за целите на настоящия регламент.
- (17) Намалението на емисиите на парникови газове за всяка държава членка към 2030 г. следва да се определи спрямо равнището на нейните преразгледани емисии на парникови газове за 2005 г., обхванати от настоящия регламент, с изключение на проверените емисии на парникови газове от инсталации, които са били в експлоатация през 2005 г. и са били включени в СТЕ на ЕС едва след 2005 г. Годишно разпределените количества емисии за периода 2021—2030 г. следва да се определят въз основа на данните, предоставени от държавите членки, на които Комисията е извършила преглед.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. относно механизъм за мониторинг и докладване на емисиите на парникови газове и за докладване на друга информация, свързана с изменението на климата, на национално равнище и на равнището на Съюза и отмяна на Решение № 280/2004/ЕО (ОВ L 165, 18.6.2013 г., стр. 13).

- (18) Подходът на годишни обвързващи национални пределни стойности, възприет в Решение № 406/2009/ЕО, следва да бъде запазен и в периода 2021—2030 г. Правилата за определяне на годишно разпределените количества емисии за всяка държава членка, предвидени в настоящия регламент, следват същата методика като използваната за държавите членки с отрицателни пределни стойности съгласно посоченото решение, но с начало на траекторията на петнадесети от разстоянието от 2019 г. до 2020 г. или през 2020 г., въз основа на средната стойност на емисиите на парникови газове за периода 2016—2018 г., а с край на траекторията — пределната стойност за 2030 г. за всяка държава членка. За да се гарантира подходящ принос към целта на Съюза за намаляване на емисиите на парникови газове за периода 2021—2030 г., началната дата за траекторията следва да бъде определена за всяка държава членка в зависимост от това използването на коя от тези дати ще доведе до по-ниски разпределени количества. Следва да се предвиди корекция на годишно разпределените количества емисии през 2021 г. за държавите членки, които имат едновременно положителна пределна стойност в съответствие с Решение № 406/2009/ЕО и увеличение на годишно разпределените количества емисии в интервала между 2017 г. и 2020 г., определени в съответствие с Решение 2013/162/ЕС на Комисията⁽¹⁾ и Решение за изпълнение 2013/634/ЕС на Комисията⁽²⁾, за да се отрази капацитетът за увеличаване на емисиите на парникови газове през посочените години.

Следва да бъде предвидена допълнителна корекция за някои държави членки, с което да се отчете тяхното необичайно положение, при което имат едновременно положителна пределна стойност в съответствие с Решение № 406/2009/ЕО и най-ниски емисии на парникови газове на глава от населението в съответствие със същото решение или най-нисък дял на емисиите на парникови газове от секторите, които не попадат в обхвата на посоченото решение, в сравнение с общите им емисии на парникови газове. Тази допълнителна корекция следва да обхваща само част от намаленията на емисиите на парникови газове, необходими през периода 2021—2029 г. за запазването на стимули за допълнителни намаления на емисиите на парникови газове, и да не оказва влияние върху постигането на целта за 2030 г., като се взема предвид използването на други корекции и възможностите за гъвкавост, предвидени в настоящия регламент.

- (19) За да се гарантират еднакви условия за прилагането на разпоредбите на настоящия регламент за определяне на годишно разпределените количества емисии, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета⁽³⁾.
- (20) В заключенията си от 23—24 октомври 2014 г. Европейският съвет заяви, че наличието на инструменти за осигуряване на гъвкавост и използването на съществуващите такива в секторите извън обхвата на СТЕ следва да бъдат подобрени значително, за да се гарантира разходната ефективност на колективните усилия на Съюза и сближаването на стойностите на емисиите на парникови газове на глава от населението до 2030 г. Като средство за повишаване на цялостната разходна ефективност на общите намаления на емисиите държавите членки следва да имат възможност да разделят и да заемат част от своите годишно разпределени количества емисии. Освен това те следва да могат да прехвърлят част от своето годишно разпределено количество емисии на други държави членки. Прозрачността на подобни прехвърляния следва да бъде гарантирана и те би трябвало да бъдат осъществявани по начин, удовлетворяващ и двете страни, включително чрез търг, чрез използване на пазарни посредници, действащи като представители, или чрез двустранни договорености. Такова прехвърляне може да бъде резултат от проект или програма за смекчаване на последиците, свързани с парниковите газове, изпълнявани в продаващата държава членка и финансирани от получаващата държава членка. Освен това държавите членки следва да могат да насърчават създаването на публично-частни партньорства за проекти съгласно член 24а, параграф 1 от Директива 2003/87/ЕО.
- (21) Следва да се предвиди еднократна възможност за гъвкавост, за да могат държавите членки, чиито национални цели за намаляване на емисиите значително надвишават както средната стойност на това намаление за Съюза, така и техния потенциал за разходно ефективно намаляване на емисиите, както и държавите членки, които не са разпределили безплатни квоти по СТЕ на ЕС на промишлени инсталации през 2013 г., да постигнат по-лесно своите цели. За да се запази предназначението на резерва за стабилност на пазара, създаден с Решение (ЕС) 2015/1814 на Европейския парламент и на Съвета⁽⁴⁾, а именно преодоляването на структурните дисбаланси между търсене и предлагане в рамките на СТЕ на ЕС, квотите по СТЕ на ЕС, взети предвид за целите на еднократната възможност за гъвкавост, следва да се считат за квоти по СТЕ на ЕС в обращение при определянето на общите квоти по СТЕ на ЕС в обращение за дадена година. При първия си преглед съгласно посоченото решение Комисията следва да проучи въпроса дали да запази този начин на отчитане като квоти по СТЕ на ЕС в обращение.

⁽¹⁾ Решение 2013/162/ЕС на Комисията от 26 март 2013 г. за определяне на годишните разпределени количества емисии за държавите членки за периода от 2013 до 2020 г. съгласно Решение № 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 90, 28.3.2013 г., стр. 106).

⁽²⁾ Решение за изпълнение 2013/634/ЕС на Комисията от 31 октомври 2013 г. за корекциите на годишното разпределено количество емисии на държавите членки за периода от 2013 до 2020 година съгласно Решение № 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 292, 1.11.2013 г., стр. 19).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

⁽⁴⁾ Решение (ЕС) 2015/1814 на Европейския парламент и на Съвета от 6 октомври 2015 г. относно създаването и функционирането на резерв за стабилност на пазара към схемата на Съюза за търговия с емисии на парникови газове и за изменение на Директива 2003/87/ЕО (ОВ L 264, 9.10.2015 г., стр. 1).

- (22) Регламент (ЕС) 2018/841 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ установява правила за отчитане на емисиите и поглъщанията на парникови газове, свързани със земеползването, промените в земеползването и горското стопанство (ЗПЗГ). Дейностите, попадащи в обхвата на посочения регламент, не следва да попадат в обхвата на настоящия регламент. Предвид обстоятелството, че екологичните резултати от настоящия регламент, що се отнася до постигнати нива на намаляване на емисиите на парникови газове, се влияят от отчитането на количество, максимално равняващо се на сумата от общите нетни поглъщания и общите нетни емисии от залесените площи, обезлесените площи, управляваните обработваеми площи, управляваните пасища и — при определени условия — управляваните горски площи, както и когато това е задължително съгласно Регламент (ЕС) 2018/841 — управляваните влажни зони по смисъла на посочения регламент, при необходимост, като допълнителна възможност за държавите членки за изпълнение на ангажиментите им по настоящия регламент следва да се предвиди използването на възможност за гъвкавост за ЗПЗГ, съответстваща на максимално количество от 280 милиона тона еквивалент на CO₂ от тези поглъщания, разпределени между държавите членки. Това общо количество и разпределението му между държавите членки следва да са съобразени с по-ниския потенциал на сектора на селското стопанство и земеползването за смекчаване на последиците от изменението на климата и с подходящ принос на сектора за улавянето на парникови газове и смекчаване на последиците, свързани с тях. Освен това доброволното заличаване годишно разпределени количества емисии съгласно настоящия регламент следва да даде възможност тези количества да бъдат взети предвид при оценката на постигнатото съответствие от страна на държавите членки с изискванията на Регламент (ЕС) 2018/841.
- (23) На 30 ноември 2016 г. Комисията представи предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно управлението на енергийния съюз (наричано по-долу „предложението за управление“), съдържащо изискването държавите членки да изготвят интегрирани национални планове за енергетиката и климата в контекста на стратегическото планиране в областта на политиките за енергетиката и климата за всички пет ключови измерения на енергийния съюз. В съответствие с предложението за управление националните планове за периода 2021—2030 г. следва да имат основно значение за планирането на държавите членки във връзка със спазването от тяхна страна на настоящия регламент и на Регламент (ЕС) 2018/841. За тази цел държавите членки трябва да определят политиките и мерките, целящи изпълнението на задълженията съгласно настоящия регламент и Регламент (ЕС) 2018/841, като отчитат дългосрочната цел за постигане на баланс между емисиите на парникови газове и поглъщанията в съответствие с Парижкото споразумение. Тези планове също така следва да съдържат оценка на въздействието от планираните политики и мерки, целящи постигането на целите. Съгласно предложението за управление Комисията следва да може да посочи в препоръките си относно проектите за национални планове доколко е подходящо равнището на амбиция и последващото изпълнение на политиките и мерките. Евентуалното използване на възможността за гъвкавост за ЗПЗГ с цел спазване на настоящия регламент следва да се вземе предвид при изготвянето на тези планове.
- (24) Европейската агенция за околната среда има за цел да подпомага устойчивото развитие и постигането на значително и измеримо подобрение на състоянието на околната среда в Европа, като предоставя своевременна, целенасочена, подходяща и надеждна информация на лицата, определящи политиките, на публичните институции и на обществеността. Европейската агенция за околната среда следва да подпомага Комисията, доколкото това е целесъобразно, в съответствие с годишната работна програма на агенцията.
- (25) Всяко адаптиране на обхвата съгласно членове 11, 24, 24а и 27 от Директива 2003/87/ЕО следва да бъде съпътствано от съответно адаптиране на максималните количества емисии на парникови газове, попадащи в обхвата на настоящия регламент. Поради това, когато държави членки включват в ангажиментите си по настоящия регламент допълнителни емисии на парникови газове от инсталации, които преди това са попадали в обхвата на Директива 2003/87/ЕО, тези държави членки следва да въведат допълнителни политики и мерки в секторите, попадащи в обхвата на настоящия регламент, с цел намаляване на тези емисии на парникови газове.
- (26) Като признание за предходните усилия, положени от 2013 г. насам от държавите членки с БВП на глава от населението под средното за Съюза през 2013 г., е целесъобразно да се установи ограничен предпазен резерв със специално предназначение, съответстващ на до 105 милиона тона еквивалент на CO₂, като същевременно се запази екологосъобразността на настоящия регламент, както и стимули за действия на държавите членки, които да надхвърлят минималния принос съгласно настоящия регламент. Предпазният резерв следва да бъде от полза за държавите членки, чиито БВП на глава от населението е бил под средния за Съюза през 2013 г., чиито емисии остават под техните годишно разпределени количества емисии на парникови газове през периода 2013—2020 г. и за които е проблематично да достигнат целевите стойности на емисиите на парникови газове за 2030 г. въпреки използването на други възможности за гъвкавост, предвидени в настоящия регламент. Предпазен резерв от такъв мащаб би покрил значителна част от планирания колективен дефицит на отговарящите на условията държави

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2018/841 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г. за включването на емисиите и поглъщанията на парникови газове от земеползването, промените в земеползването и горското стопанство в рамката в областта на климата и енергетиката до 2030 г. и за изменение на Регламент (ЕС) № 525/2013 и Решение № 529/2013/ЕС (вж. страница 1 от настоящия брой на Официален вестник).

членки в периода 2021—2030 г., без допълнителни политики, като същевременно се запазят стимулите за допълнителни действия. Предпазният резерв следва да бъде на разположение на тези държави членки през 2032 г., при определени условия и ако използването му не засяга постигането на целта на Съюза за намаляване на емисиите на парникови газове с 30 % към 2030 г. в секторите, обхванати от настоящия регламент.

- (27) С цел да отразяване на промените в рамките на Регламент (ЕС) 2018/841 и осигуряване на правилното отчитане съгласно настоящия регламент на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз по отношение на допускането на използването на отчетни категории за площи, които са управлявани горски площи или управлявани влажни зони, по възможността за гъвкавост за ЗПЗГС и по отношение на отчитането на трансакциите съгласно настоящия регламент — включително използването на възможностите за гъвкавост, прилагането на проверките за съответствие и правилното функциониране на предпазния резерв — чрез регистъра, създаден съгласно член 10 от Регламент (ЕС) № 525/2013 (наричан по-долу „регистърът на Съюза“). Информацията относно отчитането съгласно настоящия регламент следва да бъде достъпна за обществеността. Необходимите разпоредби за отчитане на трансакциите следва да се съдържат само в един инструмент, обединяващ на едно място разпоредбите относно отчетността, предвидени в Регламент (ЕС) № 525/2013, Регламент (ЕС) 2018/841, настоящия регламент и Директива 2003/87/ЕО. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложи в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество⁽¹⁾. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.
- (28) Настоящият регламент следва да бъде подложен на преглед през 2024 г. и на всеки пет години след това с цел да се оцени цялостното му действие, по-специално по отношение на необходимостта от по-строги политики и мерки на Съюза. При прегледа следва да се вземат предвид, наред с другото, промяната в обстоятелствата на национално равнище и резултатите от Диалога за улесняване от 2018 г. съгласно РКООНИК (наричан по-долу „диалогът от Таланоа“), както и глобалният преглед, предвиден в Парижкото споразумение. Освен това, като част от прегледа, следва да се разгледа и балансът между търсенето и предлагането на годишно разпределени количества емисии, за да се гарантира, че установените в настоящия регламент задължения са подходящи. В допълнение, като част от редовното докладване по Регламент (ЕС) № 525/2013, Комисията следва до 31 октомври 2019 г. да направи оценка на резултатите от диалога от Таланоа. Прегледът за периода след 2030 г. следва да е в съответствие с дългосрочните цели и задължения, поети съгласно Парижкото споразумение, и за тази цел в него следва да намери отражение постигнатият с времето напредък.
- (29) С цел да се осигури ефикасност, прозрачност и разходна ефективност на докладването и проверката на емисиите на парникови газове и на останалата информация, необходима за оценяване на постигнатия напредък във връзка с годишно разпределените количества емисии на държавите членки, изискванията за годишно отчитане и оценка съгласно настоящия регламент следва да бъдат включени в съответните членове на Регламент (ЕС) № 525/2013. Посоченият регламент следва също така да гарантира, че напредъкът на държавите членки по отношение на намаляването на емисиите на парникови газове продължава да бъде оценяван ежегодно, като се вземат предвид постигнатият напредък в рамките на политиките и мерките на Съюза и информацията, предоставяна от държавите членки. На всеки две години оценката следва да включва очаквания напредък на Съюза по изпълнението на неговите цели за намаляване на емисиите и тези на държавите членки по изпълнението на техните задължения. Въпросът за прилагането на приспаданията обаче следва да се разглежда само веднъж на всеки пет години, за да може да бъде взет предвид потенциалният принос на залесените площи, обезлесените площи, управляваните обработваеми площи и управляваните пасища в съответствие с Регламент (ЕС) 2018/841. Това не засяга задължението на Комисията да осигури спазването на задълженията на държавите членки, произтичащи от настоящия регламент, нито правомощието на Комисията да започне процедура за нарушение за тази цел.
- (30) Регламент (ЕС) № 525/2013 следва да бъде съответно изменен.
- (31) Доколкото целите на настоящия регламент, и по-специално установяването на задължения за държавите членки по отношение на минималния им принос за периода 2021—2030 г. за постигане на целта на Съюза за намаляване на емисиите на парникови газове и допринасяне за постигането на целите по Парижкото споразумение, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради неговия обхват и последици могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.

⁽¹⁾ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

(32) Настоящият регламент не засяга евентуалните по-строги национални цели,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет

Настоящият регламент установява задължения за държавите членки по отношение на техния минимален принос за периода 2021—2030 г. към изпълнението на целта на Съюза за намаляване на емисиите на парникови газове с 30 % спрямо равнищата от 2005 г. към 2030 г. в секторите, обхванати от член 2 от настоящия регламент, и допринася за постигането на целите на Парижкото споразумение. Настоящият регламент установява и правила относно определянето на годишно разпределените количества емисии и за оценка на напредъка на държавите членки в осигуряването на техния минимален принос.

Член 2

Обхват

1. Настоящият регламент се прилага за емисиите на парникови газове от следните категории източници съгласно МКИК: енергетика, промишлени процеси и използване на продукти, селско стопанство и отпадъци, определени съгласно Регламент (ЕС) № 525/2013, като са изключени емисиите на парникови газове от дейностите, изброени в приложение I към Директива 2003/87/ЕО.
2. Без да се засягат член 7 и член 9, параграф 2 от него, настоящият регламент не се прилага за емисиите и поглъщанията на парникови газове, попадащи в обхвата на Регламент (ЕС) 2018/841.
3. За целите на настоящия регламент емисиите на CO₂ от категорията източници „1.А.3.А. гражданско въздухоплаване“ съгласно МКИК се приемат за равни на нула.

Член 3

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- 1) „емисии на парникови газове“ означава емисиите, изразени в тонове еквивалент на CO₂, на въглероден диоксид (CO₂), метан (CH₄), диазотен оксид (N₂O), хидрофлуоровъглероди (HFC), перфлуоровъглероди (PFC), азотен трифлуорид (NF₃) и серен хексафлуорид (SF₆), определени съгласно Регламент (ЕС) № 525/2013 и попадащи в обхвата на настоящия регламент;
- 2) „годишно разпределени количества емисии“ означава максимално разрешените емисии на парникови газове за всяка година между 2021 г. и 2030 г., определени съгласно член 4, параграф 3 и член 10;
- 3) „квота по СТЕ на ЕС“ означава „квота“ по смисъла на определението в член 3, буква а) от Директива 2003/87/ЕО.

Член 4

Годишни нива на емисиите за периода 2021—2030 г.

1. През 2030 г. всяка държава членка намалява емисиите си на парникови газове най-малко с процента, определен за нея в приложение I, спрямо емисиите ѝ на парникови газове през 2005 г., определени съгласно параграф 3 от настоящия член.
2. При съобразяване на възможностите за гъвкавост по членове 5, 6 и 7 от настоящия регламент и корекцията по член 10, параграф 2 от настоящия регламент и като се отчитат приспаданията в резултат от прилагането на член 7 от Решение № 406/2009/ЕО, всяка държава членка гарантира, че емисиите ѝ на парникови газове през всяка година между 2021 г. и 2029 г. не надхвърлят пределната стойност, определена от линейна траектория с начало средната стойност на емисиите ѝ на парникови газове през 2016 г., 2017 г. и 2018 г., определена съгласно параграф 3 от настоящия член, и с край през 2030 г. с пределната стойност за тази държава членка, установена в приложение I към настоящия регламент. Линейната траектория на дадена държава членка започва на пет дванадесети от разстоянието от 2019 г. до 2020 г. или през 2020 г., в зависимост от това използването на коя дата води до по-ниски разпределени количества за тази държава членка
3. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определят годишно разпределените количества емисии за годините в периода 2021—2030 г. в тонове еквивалент на CO₂, както е посочено в параграфи 1 и 2 от настоящия член. За целите на тези актове за изпълнение Комисията извършва цялостен преглед на най-актуалните данни от националните инвентаризации за 2005 г. и 2016—2018 г., представени от държавите членки съгласно член 7 от Регламент (ЕС) № 525/2013.

В тези актове за изпълнение се посочва стойността на емисиите на парникови газове за 2005 г. на всяка държава членка, използвана за определяне на годишно разпределените количества емисии съгласно параграфи 1 и 2.

4. Въз основа на процентите, съобщени от държавите членки съгласно член 6, параграф 3, в тези актове за изпълнение се посочват и общите количества, които могат да бъдат взети предвид за съответствието на дадена държава членка съгласно член 9 между 2021 г. и 2030 г. Ако сумата от общите количества на всички държави членки надхвърля общия сбор от 100 милиона, общите количества за всяка държава членка се намаляват пропорционално така, че общият сбор да не се надвишава.

5. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 14.

Член 5

Възможности за гъвкавост под формата на заем, заделяне на излишъка и прехвърляне

1. По отношение на годините в периода 2021—2025 г. държавите членки могат да заемат до 10 % от годишно разпределеното им количество емисии за следващата година.

2. По отношение на годините в периода 2026—2029 г. държавите членки могат да заемат до 5 % от годишно разпределеното им количество емисии за следващата година.

3. Държава членка, чиито емисии на парникови газове за дадена година са под годишно разпределеното ѝ количество емисии за същата година, като се взема предвид използването на възможностите за гъвкавост съгласно настоящия член и член 6, може:

а) по отношение на 2021 г. — да задели този излишък от годишно разпределеното ѝ количество емисии за следващите години до 2030 г.; и

б) по отношение на годините в периода 2022—2029 г. — да задели излишъка от годишно разпределеното ѝ количество емисии в размер до 30 % от годишно разпределените ѝ количества емисии до тази година за следващите години до 2030 г.

4. Държава членка може да прехвърли до 5 % от годишно разпределеното ѝ количество емисии за дадена година на други държави членки за годините в периода 2021—2025 г. и до 10 % за годините в периода 2026—2030 г. Получаващите държави членки могат да използват това количество за целите на съответствието съгласно член 9 за дадената година или за следващите години до 2030 г.

5. Държава членка, чиито преразгледани емисии на парникови газове за дадена година са под годишно разпределеното ѝ количество емисии за същата година, като се взема предвид използването на възможностите за гъвкавост съгласно параграфи 1—4 от настоящия член и член 6, може да прехвърли този излишък от годишно разпределеното ѝ количество емисии на други държави членки. Получаващите държави членки могат да използват това количество за целите на съответствието съгласно член 9 за дадената година или за следващите години до 2030 г.

6. Държавите членки могат да използват приходите, получени от прехвърлянето съгласно параграфи 4 и 5 на годишно разпределени количества емисии, за борба с изменението на климата в Съюза или в трети държави. Държавите членки информират Комисията за действията, предприети в съответствие с настоящия параграф.

7. Всяко прехвърляне на годишно разпределени количества емисии съгласно параграфи 4 и 5 може да бъде в резултат на проект или програма за намаляване на емисиите на парникови газове, изпълнявани в продаващата държава членка и заплатени от получаващата държава членка, като се избягва двойното отчитане и се осигурява проследимост.

8. Държавите членки могат да използват кредити от проекти, издадени съгласно член 24а, параграф 1 от Директива 2003/87/ЕО, за целите на съответствието съгласно член 9 от настоящия регламент, без никакви количествени ограничения и като се избягва двойното отчитане.

Член 6

Възможности за гъвкавост за определени държави членки поради намаляване на квотите по СТЕ на ЕС

1. Държавите членки, изброени в приложение II към настоящия регламент, могат да се ползват от ограничена отмяна на най-много 100 милиона квоти по СТЕ на ЕС, които се вземат предвид като съвкупност за целите на съответствието съгласно настоящия регламент. Тази отмяна се извършва за сметка на тръжните количества на съответната държава членка съгласно член 10 от Директива 2003/87/ЕО.

2. Квотите по СТЕ на ЕС, които се вземат предвид съгласно параграф 1 от настоящия член, следва да се разглеждат като квоти по СТЕ на ЕС в обращение за целите на член 1, параграф 4 от Решение (ЕС) 2015/1814.

При първия си преглед съгласно член 3 от посоченото решение Комисията проучва въпроса дали да запази отчитането, посочено в първа алинея от настоящия параграф.

3. Изброените в приложение II държави членки уведомяват Комисията до 31 декември 2019 г. за евентуалното си намерение да използват ограничената отмяна на квоти по СТЕ на ЕС, посочена в параграф 1 от настоящия член, до посочения в приложение II процент за всяка година в периода 2021—2030 г. и за всяка съответна държава членка, за целите на съответствието съгласно член 9.

Държавите членки, изброени в приложение II, могат да решат да преразгледат съобщения процент в посока намаляване веднъж през 2024 г. и веднъж през 2027 г. В такъв случай съответната държава членка уведомява Комисията за това решение съответно до 31 декември 2024 г. или до 31 декември 2027 г.

4. По искане на държава членка централният администратор, определен съгласно член 20, параграф 1 от Директива 2003/87/ЕО (наричан по-долу „централният администратор“), взема предвид стойност, която не надвишава общото количество, определено съгласно член 4, параграф 4 от настоящия регламент, за целите на съответствието на тази държава членка съгласно член 9 от настоящия регламент. Една десета от общото количество квоти по СТЕ на ЕС, определени съгласно член 4, параграф 4 от настоящия регламент, се отменя съгласно член 12, параграф 4 от Директива 2003/87/ЕО за всяка година в периода 2021—2030 г. за тази държава членка.

5. Когато дадена държава членка, в съответствие с параграф 3 от настоящия член, е уведомила Комисията за своето решение да преразгледа предварително съобщения процент в посока намаляване, за тази държава членка се отменя по-малко количество квоти по СТЕ на ЕС съответно за всяка година в периода 2026—2030 г. или 2028—2030 г.

Член 7

Допълнително използване на до 280 милиона нетни поглъщания от ЗПЗГ

1. Доколкото емисиите на парникови газове на държава членка надвишават годишно разпределените ѝ количества емисии за дадена година, включително годишно разпределените количества емисии, заделени съгласно член 5, параграф 3 от настоящия регламент, за целите на съответствието съгласно член 9 от настоящия регламент за същата година може да се вземе предвид количество, което не надвишава сбора от всички нетни поглъщания и всички нетни емисии от комбинираните отчетни категории „залесени площи“, „обезлесени площи“, „управлявани обработваеми площи“ и „управлявани пасища“ и — при спазване на делегираните актове, приети съгласно параграф 2 от настоящия член — „управлявани горски площи“ и „управлявани влажни зони“, посочени в член 2, параграф 1, букви а) и б) от Регламент (ЕС) 2018/841, при условие че:

- а) съвкупното количество, взето предвид за тази държава членка за всички години в периода 2021—2030 г., не надхвърля максималното количество на всички нетни поглъщания, установено в приложение III към настоящия регламент за тази държава членка;
- б) това количество надхвърля изискванията за тази държава членка съгласно член 4 от Регламент (ЕС) 2018/841;
- в) държавата членка не е получила от други държави членки повече нетни поглъщания съгласно Регламент (ЕС) 2018/841, отколкото е прехвърлила;
- г) държавата членка спазва Регламент (ЕС) 2018/841; и
- д) държавата членка е представила описание на предвидената употреба на възможността за гъвкавост, предоставена по настоящия параграф, съгласно член 7, параграф 1, втора алинея от Регламент (ЕС) № 525/2013.

2. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 13 от настоящия регламент за изменение на заглавието на приложение III към него по отношение на отчетните категории площи, за да:

- а) отрази приноса на отчетната категория „управлявани горски площи“, като същевременно зачита максималното количество на всички нетни поглъщания за всяка държава членка, посочено в приложение III към настоящия регламент, когато бъдат приети делегираните актове за установяване на референтните нива за горите съгласно член 8, параграф 8 или 9 от Регламент (ЕС) 2018/841; и
- б) отрази приноса на отчетната категория „управлявани влажни зони“, като същевременно зачита максималното количество на всички нетни поглъщания за всяка държава членка, посочено в приложение III към настоящия регламент, когато от всички държави членки се изисква да отчетат тази категория съгласно Регламент (ЕС) 2018/841.

Член 8

Коригиращи действия

1. Ако при годишната оценка съгласно член 21 от Регламент (ЕС) № 525/2013 и след като отчете предвидената употреба на възможностите за гъвкавост, посочени в членове 5, 6 и 7 от настоящия регламент, Комисията констатира, че дадена държава членка не постига достатъчен напредък за изпълнение на задълженията си по член 4 от настоящия регламент, тази държава членка в срок от три месеца представя на Комисията план за коригиращи действия, който включва:

- а) допълнителните действия, които държавата членка трябва да предприеме, за да изпълни конкретните си задължения съгласно член 4 от настоящия регламент, чрез националните политики и мерки и чрез изпълнение на действието на Съюза;
- б) стриктен график за изпълнението на тези действия, който дава възможност за оценка на годишния напредък по изпълнението.

2. В съответствие с годишната ѝ работна програма Европейската агенция за околната среда подпомага Комисията в нейната работа по оценяването на плановете за коригиращи действия.

3. Комисията може да приеме становище относно надеждността на плановете за коригиращи действия, представени в съответствие с параграф 1, като в такива случаи го прави в срок от четири месеца от получаването на плановете. Съответната държава членка взема в максимална степен предвид становището на Комисията и може да преразгледа своя план за коригиращи действия съответно.

Член 9

Проверка за съответствие

1. Ако през 2027 г. и 2032 г. преразгледаните емисии на парникови газове на дадена държава членка надвишават годишно разпределеното ѝ количество емисии за дадена година през периода, като се вземат предвид параграф 2 от настоящия член и използването на възможности за гъвкавост съгласно членове 5, 6 и 7, се прилагат следните мерки:

- а) към стойността на емисиите на парникови газове на държавата членка за следващата година се добавя стойност, равняваща се на количеството, изразено в тонове еквивалент на CO₂, на превишаващите емисии на парникови газове, умножено по коефициент 1,08, в съответствие с мерките, приети съгласно член 12; и
- б) временно се забранява на държавата членка да прехвърля на друга държава членка каквато и да е част от годишно разпределеното ѝ количество емисии, докато не изпълни изискванията по член 4.

Централният администратор въвежда забраната, посочена в първа алинея, буква б), в регистъра на Съюза.

2. Ако в периода 2021—2025 г. или в периода 2026—2030 г. емисиите на парникови газове на дадена държава членка, посочени в член 4 от Регламент (ЕС) 2018/841, надвишават поглъщанията ѝ, определени в съответствие член 12 от същия регламент, централният администратор приспада от годишно разпределените количества емисии на тази държава членка количество, което съответства на превишаващите емисии на парникови газове в тонове еквивалент на CO₂ за съответните години.

Член 10

Корекции

1. Комисията коригира годишно разпределените количества емисии за всяка държава членка съгласно член 4 от настоящия регламент, за да се вземат предвид:

- а) корекциите в броя квоти по СТЕ на ЕС, издадени съгласно член 11 от Директива 2003/87/ЕО, които са довели до промяна в обхвата на източниците съгласно същата директива, в съответствие с решенията на Комисията, приети съгласно посочената директива, относно окончателното одобряване на националните планове за разпределение за периода 2008—2012 г.;
- б) корекциите в броя квоти или кредити по СТЕ на ЕС, издадени съответно съгласно членове 24 и 24а от Директива 2003/87/ЕО по отношение на намаленията на емисиите на парникови газове в дадена държава членка; и
- в) корекциите в броя квоти по СТЕ на ЕС за емисии на парникови газове от инсталации, изключени от СТЕ на ЕС в съответствие с член 27 от Директива 2003/87/ЕО, за времето, през което са изключени.

2. Стойността, посочена в приложение IV, се добавя към годишното разпределено количество емисии за 2021 г. за всяка държава членка, посочена в същото приложение.
3. Комисията публикува стойностите, получени в резултат на тези корекции.

Член 11

Предпазен резерв

1. В регистъра на Съюза се създава предпазен резерв, който съответства на до 105 милиона тона еквивалент на CO₂, при условие че е изпълнена целта на Съюза, посочена в член 1. Предпазният резерв се предоставя на разположение в допълнение към възможностите за гъвкавост, предвидени в членове 5, 6 и 7.
2. Всяка държава членка може да се ползва от предпазния резерв, при условие че са изпълнени всички условия по-долу:
 - а) нейният БВП на глава от населението по пазарни цени през 2013 г., публикуван от Евростат през април 2016 г., е бил под средния за Съюза;
 - б) общото ѝ количество емисии на парникови газове за годините в периода 2013—2020 г. в секторите, попадащи в обхвата на настоящия регламент, е по-ниско от общите ѝ годишно разпределени количества емисии за годините в периода 2013—2020 г.; и
 - в) нейните емисии на парникови газове надвишават годишно разпределените ѝ количества през периода 2026—2030 г., въпреки че тя:
 - и) е изчерпала възможностите за гъвкавост съгласно член 5, параграфи 2 и 3;
 - ii) е използвала в максимална степен нетните поглъщания съгласно член 7, дори когато това количество не достига определеното в приложение III ниво; и
 - iii) не е правила нетни прехвърляния към други държави членки съгласно член 5.
3. Държава членка, която отговаря на условията, посочени в параграф 2 от настоящия член, получава допълнително количество от предпазния резерв за допълване на нейния недостиг, което се използва с цел постигане на съответствие съгласно член 9. Това количество не може да надвишава 20 % от общото ѝ преизпълнение за периода 2013—2020 г.

Ако полученото общо количество, предназначено за всички държави членки, които отговарят на условията, посочени в параграф 2 от настоящия член, надхвърля определената в параграф 1 от настоящия член пределна стойност, количеството, предназначено за всяка от тези държави членки, се намалява пропорционално.

4. Всяко количество, останало в предпазния резерв след разпределението, посочено в параграф 3, първа алинея, се разпределя между държавите членки, посочени в същата алинея, пропорционално на останалия им недостиг, но без да го надвишава. За всяка от тези държави членки това количество може да бъде в допълнение към процента, посочен в същата алинея.
5. След приключването на прегледа, посочен в член 19 от Регламент (ЕС) № 525/2013, за 2020 г., Комисията публикува по отношение на всяка държава членка, посочена в параграф 2, букви а) и б) от настоящия член, количеството, съответстващо на 20 % от общото преизпълнение за периода 2013—2020 г., посочено в параграф 3, първа алинея от настоящия член.

Член 12

Регистър

1. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 13 за допълване на настоящия регламент с цел да се гарантира точното отчитане съгласно настоящия регламент чрез регистъра на Съюза по отношение на:
 - а) годишно разпределените количества емисии;
 - б) възможностите за гъвкавост, използвани съгласно членове 5, 6 и 7;
 - в) проверките за съответствие съгласно член 9;
 - г) корекциите съгласно член 10; и
 - д) предпазния резерв съгласно член 11.

2. Централният администратор извършва автоматична проверка на всяка трансакция в регистъра на Съюза съгласно настоящия регламент и ако е необходимо, блокира трансакции, за да се гарантира, че няма нередности.
3. Информацията, посочена в параграф 1, букви а)–д) и в параграф 2, е достъпна за обществеността.

Член 13

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 7, параграф 2 и в член 12, параграф 1, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 9 юли 2018 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.
3. Делегирането на правомощия, посочено в член 7, параграф 2 и в член 12, параграф 1, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка, в съответствие с принципите, залегнали в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество.
5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.
6. Делегиран акт, приет съгласно член 7, параграф 2 и член 12, параграф 1, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и на Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 14

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от Комитета по изменението на климата, създаден с Регламент (ЕС) № 525/2013. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 15

Преглед

1. Настоящият регламент подлежи на преглед, при който се вземат предвид, наред с другото, промените в обстоятелствата на национално равнище, начинът, по който всички икономически сектори допринасят за намаляване на емисиите на парникови газове, международното развитие и предприетите усилия за постигане на дългосрочните цели на Парижкото споразумение.
2. В срок от шест месеца след всеки глобален преглед, по който е постигнато съгласие в съответствие с член 14 от Парижкото споразумение, Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за действието на настоящия регламент, включително баланса между предлагането и търсенето на годишно разпределените количества емисии, за приноса на настоящия регламент за постигането на общата цел на Съюза за намаляване на емисиите на парникови газове до 2030 г., както и за приноса му за постигането на целите на Парижкото споразумение, особено по отношение на потребността от допълнителни политики и мерки на Съюза с оглед на необходимото намаление на емисиите на парникови газове от Съюза и неговите държави членки, включително рамка за периода след 2030 г., като Комисията може да прави предложения, ако е целесъобразно.

В тези доклади се вземат предвид стратегиите, изготвени съгласно член 4 от Регламент (ЕС) № 525/2013, с цел да се допринесе за изготвянето на дългосрочна стратегия на Съюза.

Член 16

Изменения на Регламент (ЕС) № 525/2013

Регламент (ЕС) № 525/2013 се изменя, както следва:

1) В член 7 параграф 1 се изменя, както следва:

а) вмъква се следната буква:

„аа) от 2023 г. нататък — антропогенните си емисии на парникови газове, посочени в член 2 от Регламент (ЕС) 2018/842 на Европейския парламент и на Съвета (*) за годината X-2 в съответствие с изискванията за докладване на РКООНИК;

(*) Регламент (ЕС) 2018/842 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г. за задължителните годишни намаления на емисиите на парникови газове за държавите членки през периода 2021—2030 г., допринасящи за действията в областта на климата в изпълнение на задълженията, поети по Парижкото споразумение, и за изменение на Регламент (ЕС) № 525/2013 (ОВ L 156, 19.6.2018 г., стр. 26).“

б) втора алинея се заменя със следното:

„В своите доклади държавите членки информират ежегодно Комисията за намеренията си да използват възможностите за гъвкавост, посочени в член 5, параграфи 4 и 5 и член 7 от Регламент (ЕС) 2018/842, както и за използването на приходите съгласно член 5, параграф 6 от същия регламент. В срок от три месеца от получаването на тази информация от държавите членки Комисията я предоставя на комитета, посочен в член 26 от настоящия регламент.“

2) В член 13, параграф 1, буква в) се добавя следната подточка:

„ix) считано от 2023 г., информация за националните политики и мерки, въведени при изпълнението на задълженията им по Регламент (ЕС) 2018/842, и информация относно планираните допълнителни национални политики и мерки, предвидени с оглед ограничаване на емисиите на парникови газове, които надхвърлят техните ангажименти по посочения регламент;“

3) В член 14, параграф 1 се добавя следната буква:

„е) от 2023 г. нататък — прогнозите за общите количества парникови газове и отделни оценки за очакваните емисии на парникови газове за източниците на емисии, включени в обхвата на Регламент (ЕС) 2018/842 и на Директива 2003/87/ЕО.“

4) В член 21, параграф 1 се добавя следната буква:

„в) задълженията съгласно член 4 от Регламент (ЕС) 2018/842. При оценката се вземат предвид напредъкът в политиките и мерките на Съюза и информацията, получена от държавите членки. На всеки две години в оценката се включват също така планираният напредък на Съюза в изпълнение на национално определения принос към Парижкото споразумение, съдържащ задължението на Съюза за намаляване на емисиите на парникови газове от цялата икономика, и планираният напредък на държавите членки за изпълнение на задълженията им съгласно същия регламент.“

Член 17

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 30 май 2018 година.

За Европейския парламент
Председател
A. TAJANI

За Съвета
Председател
L. PAVLOVA

ПРИЛОЖЕНИЕ I

НАМАЛЕНИЯ НА ЕМИСИИТЕ НА ПАРНИКОВИ ГАЗОВЕ НА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ СЪГЛАСНО ЧЛЕН 4, ПАРАГРАФ 1

	Намаления на емисиите на парникови газове на държавите членки към 2030 г. спрямо равнищата им от 2005 г., определени в съответствие с член 4, параграф 3
Белгия	- 35 %
България	- 0 %
Чешка република	- 14 %
Дания	- 39 %
Германия	- 38 %
Естония	- 13 %
Ирландия	- 30 %
Гърция	- 16 %
Испания	- 26 %
Франция	- 37 %
Хърватия	- 7 %
Италия	- 33 %
Кипър	- 24 %
Латвия	- 6 %
Литва	- 9 %
Люксембург	- 40 %
Унгария	- 7 %
Малта	- 19 %
Нидерландия	- 36 %
Австрия	- 36 %
Полша	- 7 %
Португалия	- 17 %
Румъния	- 2 %
Словения	- 15 %
Словакия	- 12 %
Финландия	- 39 %
Швеция	- 40 %
Обединеното кралство	- 37 %

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ДЪРЖАВИ ЧЛЕНКИ, ПО ОТНОШЕНИЕ НА КОИТО МОЖЕ ДА БЪДЕ ВЗЕТА ПРЕДВИД ОГРАНИЧЕНАТА ОТМЯНА НА КВОТИ ПО СТЕ
НА ЕС ЗА ЦЕЛИТЕ НА СЪОТВЕТСТВИЕТО СЪГЛАСНО ЧЛЕН 6

	Максимален процент на емисиите на парникови газове от 2005 г., определен в съответствие с член 4, параграф 3
Белгия	2 %
Дания	2 %
Ирландия	4 %
Люксембург	4 %
Малта	2 %
Нидерландия	2 %
Австрия	2 %
Финландия	2 %
Швеция	2 %

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ОБЩИ НЕТНИ ПОГЛЪЩАНИЯ ОТ ЗАЛЕСЕНИ ПЛОЩИ, ОБЕЗЛЕСЕНИ ПЛОЩИ, УПРАВЛЯВАНИ ОБРАБОТВАЕМИ ПЛОЩИ И УПРАВЛЯВАНИ ПАСИЩА, КОИТО ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ МОГАТ ДА ВЗЕМАТ ПРЕДВИД ЗА ЦЕЛИТЕ НА СЪОТВЕТСТВИЕТО ЗА ПЕРИОДА 2021—2030 Г. В СЪОТВЕТСТВИЕ С ЧЛЕН 7, ПАРАГРАФ 1, БУКВА А)

	Максимално количество, изразено в милиони тонове еквивалент на CO ₂
Белгия	3,8
България	4,1
Чешка република	2,6
Дания	14,6
Германия	22,3
Естония	0,9
Ирландия	26,8
Гърция	6,7
Испания	29,1
Франция	58,2
Хърватия	0,9
Италия	11,5
Кипър	0,6
Латвия	3,1
Литва	6,5
Люксембург	0,25
Унгария	2,1
Малта	0,03
Нидерландия	13,4
Австрия	2,5
Полша	21,7
Португалия	5,2
Румъния	13,2
Словения	1,3
Словакия	1,2
Финландия	4,5
Швеция	4,9
Обединеното кралство	17,8
Общо максимално количество:	280

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

РАЗМЕР НА КОРЕКЦИЯТА СЪГЛАСНО ЧЛЕН 10, ПАРАГРАФ 2

	Тонове еквивалент на CO ₂
България	1 602 912
Чешка република	4 440 079
Естония	145 944
Хърватия	1 148 708
Латвия	1 698 061
Литва	2 165 895
Унгария	6 705 956
Малта	774 000
Полша	7 456 340
Португалия	1 655 253
Румъния	10 932 743
Словения	178 809
Словакия	2 160 210